

[H. C. Hansen.]

bejde i størst muligt antal, men fordele byrden på hele befolkningen efter dens evne ved en begrænsning af vort forbrug og dermed også af vort forbrug af udenlandsk valuta. Skulle det være populært, morsomt at gennemføre en sådan foranstaltning? Nej, ingen af os har regnet med det. Alle regnede vi med, at der ville blive tillagt os alle mulige mere eller mindre tåbelige motiver, ikke mindst fra det ærede medlem hr. Oluf Pedersen og hans partis side, men mit partis motiv var at forhindre en arbejdsløshed af betydeligt omfang i at slå igennem ved foranstaltninger, som måtte blive nødvendige, såfremt man ikke ved den forbrugsbegrænsning, som denne lovgivning er et led i, kunne nå til en lempelse i hele vor situation.

Det var vort udgangspunkt. Vi ved, at nogen synderlig behagelighed er der ikke for rigsdagens medlemmer i at skulle forsvare ting, som kan virke trykkende og ubehagelige for vælgerne. Vi har gjort det alligevel. Jeg håber, at det tidspunkt kommer — jeg tror, det er godt på vej —, da det ikke længere er muligt at føre en politik som den, det ærede medlem og hans parti har kunnet føre på protest mod alt og alle, protest mod hver enkelt ansvarlig foranstaltning, på at skabe splid og usikkerhed overfor alt, hvad denne rigsdag gennemfører i de enkelte situationer. Jeg tror, at det tidspunkt heldigvis er ved at blive nået, da denne politik ikke mere har så store chancer, som den har haft hidtil. Jeg skal ikke lægge skjul på, at jeg nærmest finder det lidt tragisk, at det har været muligt for en sådan almindelig protestpolitik at få samlet 12 medlemmer af retsforbundet i denne sal, og jeg ønsker for den politiske sundheds skyld, at de herrer i dette parti må være reduceret, når de efter et nyt valg, når det engang måtte komme, igen indtager deres pladser i denne sal. Jeg håber det for den politiske sundheds skyld. Jeg håber det, fordi jeg tror, at den fornuftsmæssige overvejelse i stigende grad vil få fodfæste herhjemme, og jeg siger det, også fordi jeg samtidig dermed får lejlighed til at understrege det nødvendige i, at partier, der er parat til at tage et ansvar, også kan gennemføre deres foranstaltninger herinde og være sikre på, at den overvejende del af befolkningen vil acceptere — omend med uvilje overfor byrden — selve den holdning, som dette at tage et ansvar nu engang repræsenterer.

Kort og sammenfattende: efter de aftaler der er indgået mellem de fire partier, og efter at de uklarheder, der rejste sig, da en del konservative blade, i hvert fald et enkelt

konservativt blad, og enkelte udtalelser skabte usikkerhed overfor, hvor regeringen egentlig stod, er klaret ved, at regeringen og regeringspartierne ganske klart har erklæret, at de ønsker denne del af forliget opretholdt, er mit partis standpunkt det, at vi står ved et afsluttet forlig, og dernæst er vi af den opfattelse, at der med de lempelser, som efter forhandlinger med partierne nu er gennemført, er skabt en rimeligere form for administration af den bundne opsparing end den hidtidige. Mit parti kan derfor ikke medvirke til gennemførelse af lovforslaget.

Øllgaard: Vist ingen af de partier, der har været med til at gennemføre den bundne opsparing i forbindelse med bestræbelserne for at skaffe orden i vort lands økonomi, har lagt skjul på, at hvis det skulle lykkes at skaffe denne orden, var det nødvendigt at gennemføre adskillige ting, der ville være ubehagelige for befolkningen. Det er da også sket. Og det er lige så klart, at under de omstændigheder er der et rigt marked for gold kritik af det, der er gennemført, uden at man virkelig har noget andet at sætte i stedet. Det er også det, der blomstrer i øjeblikket.

I modsætning til det ærede medlem hr. Oluf Pedersen finder jeg ikke noget unaturligt i, at de fire partier, der har ansvaret, og som ønsker at vedstå ansvaret for den bundne opsparing, taler sammen om de problemer, der er opstået i forbindelse med denne lovgivning, og det er det, vi har gjort. Det ærede medlem hr. Oluf Pedersen gjorde den interessante indrømmelse, at da vi vedtog den bundne opsparing, kunne det godt være i nogen grad berettiget. Denne indrømmelse har jeg noteret mig, for den slår i virkeligheden bunden fuldstændig ud af hele det ærede medlems voldsomme agitatoriske tale om den bundne opsparing.

Mit parti kan ganske tilslutte sig de udtalelser, som den højtærede minister har fremsat. Vi vedtog den bundne opsparing med åbne øjne og betragtede den del af forliget som et fundamentalt led deri, netop med henblik på en begrænsning af forbruget. Den bundne opsparing betragter vi altså som et såre vigtigt led i hele den økonomiske politik, der føres. Mit parti ønsker ud fra denne begrundelse ikke denne politik afsvækket på dette væsentlige punkt og må derfor afvise retsforbundets forslag.

Endvidere skal jeg blot for en ordens skyld sige, at mit parti også kan tilslutte sig de grundbetragtninger, som den højtærede minister har fremført for et øjeblik siden med hensyn til dispensationsparagraffen. Selv-